

ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΚΑΙ ΤΟ ΔΙΑΚΥΒΕΥΜΑ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΣΤΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ 1912-2012

Την 26η Οκτωβρίου συμπληρώθηκαν εκατό χρόνια από την Απελευθέρωση της Μακεδονίας και την 13η Οκτωβρίου εκατόν οκτώ χρόνια από τη θυσία του Παύλου Μελά. Σε απόσταση αναπνοής από τις δύο αυτές κορυφαίες επετείους της Μακεδονίας εμείς οι Μακεδόνες τιμούμε σήμερα ευλαβικά τα δύο ορόσημα του Ελληνισμού. Με κομμένη αναπνοή ακούμε τα μηνύματά τους και συγκρίνουμε τα ιστορικά μεγέθη της επικής εκείνης εποχής και της τωρινής. Στους χαλεπούς καιρούς μας είναι περισσότερο επίκαιρα παρά ποτέ. Διδάσκουν, εμπνέουν, οδηγούν.

Αν ακολουθήσουμε ακροποδητί τα ακίβδηλα γεγονότα με προσοχή, το παρελθόν συγκρίνεται απόλυτα με το σημερινό παρόν και φανερώνει ότι το μέλλον μπορεί να έλθει από το παρελθόν ξανά λαμπρό. Η Ιστορία μας φανερώνει ότι, εφ' όσον οι ηγέτες σε όλα τα επίπεδα βρουν την αρετή και αναλάβουν την αποστολή τους, οι Έλληνες θα ξαναβρούμε τον χαμένο εαυτόν μας και τότε όλα είναι εφικτά –ακόμη κι όσα φαίνονται εντελώς τρελά. Τι άλλο, άλλωστε, ήταν η λαμπρή Ελλάδα παρά μια άγια τρέλα;

Το 1893 η Ελλάδα χρεοκόπησε. Το 1897 είχε συντριβεί στρατιωτικά. Είχε βυθισθεί στην εθνική ταπείνωση και είχε δεθεί στην ξένη εξάρτηση. Η Μακεδονία εθεωρείτο μια χαμένη υπόθεση. Αλλά, το 1904 ξεσπά αυθόρμητος παλλαϊκός συναγερμός και σκληρός Μακεδονικός Αγώνας. Το 1908 ο Ελληνισμός επεκράτησε στη Μακεδονία και, σε τέσσερα χρόνια, η Μακεδονία είχε απελευθερωθεί. Τι χρειάστηκε γι' αυτό; Ένα τίποτε αλλά το παν. Αυτοπεποίθηση και θερμός πατριωτισμός. Αρχοντιά: οι πρώτοι στα πρωτεία, πρώτοι στη φωτιά και οι πλούσιοι όλα τα φλωριά με τα σακιά. Ικανή ηγεσία και εθνική ενότητα.

Ο Μακεδονικός Αγώνας υπήρξε ο προθάλαμος της Ελευθερίας. Ελευθερία, όμως, σημαίνει αυτογνωσία και αυτοθυσία.

Ioan Dragoumis

Ο Ίων Δραγούμης είναι από τρανή γενιά: ο πατέρας του Υπουργός των Εξωτερικών και ο πάππος του Γραμματέας του Κυβερνήτη Καποδίστρια. Μόλις 24 χρονών, παραμονές του Ήλιντεν, τρέχει αυτόβουλος στο στόμα του λύκου. Αναλαμβάνει Γραμματέας του Προξενείου στο Μοναστήρι, οργώνει ολομόναχος απ' άκρη σ' άκρη τη Μακεδονία, οργανώνει την Εθνική Άμυνα, δημοσιεύει στην Αθήνα άρθρα και βιβλία. Κράζει: *Έλληνες, σώστε τη Μακεδονία και η Μακεδονία θα μας σώσει*. Σύζυγος της αδελφής του Ναταλίας είναι ο ανθυπολοχαγός του πυροβολικού Παύλος Μελάς.

Pavlos Melas

Ήταν εξέχουσα προσωπικότητα της αθηναϊκής αριστοκρατίας, γιος του βαθύπλουτου Δημάρχου της Αθήνας, φίλος των Πριγκίπων και γαμβρός του Στεφάνου Δραγούμη. Ωστόσο, επέλεξε συνειδητά να καταστεί ο Αμνός του Γένους και να θυσιασθεί για να σώσει τη Μακεδονία. Ήταν έτοιμος εξ αρχής. Έξι ημέρες πριν εισέλθει στη Μακεδονία επί κεφαλής 40 Μακεδονομάχων, γράφει από τη Λάρισα στην αγαπημένη Νάτα του, την 21η Αυγούστου 1904:

Αναλαμβάνω αυτόν τον αγώνα με όλην μου την ψυχήν και με την ιδέαν ότι είμαι υποχρεωμένος να τον αναλάβω. Είχον και έχω την ακράδαντον πεποίθησιν ότι δυνάμεθα να εργασθώμεν εν Μακεδονία και να σώσωμεν πολλά πράγματα. Έχων δε την πεποίθησιν ταύτην, έχω και υπέρτατον καθήκον να θυσιάσω το παν όπως πείσω και Κυβέρνησιν και κοινήν γνώμην περί τούτου.

Την 27η Αυγούστου, διαβαίνοντας τα ελληνοτουρκικά σύνορα από τη Θεσσαλία μετέλαβε των Αχράντων Μυστηρίων στο Μοναστήρι της Μερίτσας. Γράφει στην αγαπημένη του και την αποχαίρετά για πάντα:

Pavlos και Natalia Melas

Ουδέποτε με τόσην κατάνυξιν μετέλαβα. Ο νους μου διαρκώς εστρέφετο προς Εκείνον ο οποίος χάριν ημών υπέστη το μαρτύριον. Ελπίζω να μας βοηθήση.

Αισθάνομαι τώρα ισχυρός, γενναίος και καλύτερος, έτοιμος να κάμω τα πάντα. Χαίρε, αγάπη μου, μη με σκέπτεσαι πλέον εμένα, αλλ' ευχήσου διά την επιτυχίαν της αγίας αποστολής μας. Τα παιδιά φιλώ και ευλογώ.

Μετά από 47 μόλις μέρες η θυσία του στη Μακεδονία εσήμανε τις καμπάνες του εθνικού συναγερμού και έφερε την Ανάσταση. Στη Μακεδονία έτρεξαν τότε αυθόρμητοι οι αντρειωμένοι αφιερωμένοι Έλληνες από όλες τις Άκρες του Ελληνισμού. Και πολλοί έπεσαν εδώ. Τους ευγνωμονούμε.

Ο Μακεδονικός Αγώνας ξαναπτέρωσε την Ελλάδα της ήττας, της Μελόνας, της μιζέριας και της φοβικής εσωστρέφειας. Υπήρξε ο προθάλαμος των Βαλκανικών Πολέμων. Δεν νοείται, όμως, Μακεδονικός Αγώνας ούτε μπορούσε να διεξαχθεί ποτέ χωρίς τους μυριάδες αφανείς γηγενείς Μακεδόνες. Αυτοί οι αφανείς γηγενείς, κατά κανόνα οι ταπεινοί, φτωχοί κι ανυπεράσπιστοι σλαβόφωνοι, αφιερώθηκαν άχρι θανάτου στο Γένος. Υπήρξαν η ένοπλη ραχοκοκαλιά του Αγώνα, οι τροφοδότες του και οι οδηγοί του, το διεκδικούμενο ζωντανό έπαθλό του και το Ιερόν Σφάγιόν του. Αυτοί αντέστησαν, υπέστησαν, μαρτύρησαν, πολέμησαν, και θυσιάστηκαν άχραντοι, ακλόνητοι και αυτόβουλοι.

Δημήτριος Ζάννας

Στο Εκτελεστικό του Μακεδονικού Αγώνα μετείχαν και έπαιζαν το κεφάλι τους νύχτα-μέρα οι πλουσιότεροι και ισχυρότεροι προύχοντες της Θεσσαλονίκης: Δημήτριος Ζάννας, Κωνσταντίνος Τορνιβούκας, Αργύριος Ζάχος, Κωνσταντίνος Παπαγεωργίου, Αλκιβιάδης Μάλτος, Θανάσης Βόγας, Γεώργιος Πεντζίκης, Δημήτριος Μαργαρόπουλος και άλλα τέτοια εναλλασσόμενα αναστήματα. Άρχοντες προμαχούν και σ' όλες τις άλλες πόλεις της Μακεδονίας.

Μακεδονομάχοι αξιωματικοί πρωτοστάτησαν το 1909 στο αναίμακτο στρατιωτικό κίνημα του Γουδή. Ανυποχώρητο αίτημα: η ανασύνταξη του παλαιού πολιτικού συστήματος, η άμεση ανασυγκρότηση του Κράτους και του Στρατού, η απομάκρυνση των Ανακτόρων από το Στράτευμα και την πολιτική. Παράκλητος του Έθνους εκλήθη από την επαναστατημένη Κρήτη ο Ελευθέριος Βενιζέλος.

Οξυδερκής πολιτικός και διπλωμάτης, εκσυγχρονιστής και φιλελεύθερος, ριψοκίνδυνος και εγκρατής της Ελληνικής Ιστορίας απεδείχθη σιδηρούς και συνάμα τότε νουνεχής Ηγέτης. Το 1910 θριάμβευε στις εκλογές και αναβαπτίσθηκε το 1911, οπότε ο Λαός συγκεντρωμένος θάλασσα στο Σύνταγμα απαιτούσε Συντακτική Συνέλευση, δηλαδή κατάργηση του Στέμματος. Ακλόνητος εκείνος ανταπάντησε: «Αναθεωρητική». Και την επέβαλε στον Λαό.

Ο Ηγέτης δεν ακολουθεί τη μάζα ούτε χαράσσει την πολιτική σύμφωνα με τις δημοσκοπήσεις. Ηγείται. Οδηγεί, εμπνέει, φρονηματίζει τον Λαό. Η ζωή του και η δράση του είναι πρότυπο καλούς καγαθού ανδρός. Παραδειγματίζει. Διατήρησε στο Στράτευμα τον Διάδοχο και τον όρισε στρατηγό. Το όνομά του, Κωνσταντίνος, εξέπεμπε ισχυρότατο εθνικό συμβολισμό. Έδειχνε τον δρόμο. Ήταν η Ωρα η Καλή.

Όταν στις 5 Οκτωβρίου 1912 οι τέσσερις Βαλκάνιοι Σύμμαχοι κήρυξαν τον πόλεμο στην Οθωμανική Αυτοκρατορία με κύριο έπαθλο τη Μακεδονία, όλα τα Γενικά Επιτελεία των Συμμάχων, των Οθωμανών και των Ευρωπαίων –ακόμη και ορισμένοι Έλληνες γραμματισμένοι εν Εσπερία– απέκλειαν ακδράδαντα να προελάσει η Ελλάδα στη Μακεδονία. Πράγματι, οι ελληνικές δυνάμεις ήσαν τρεις φορές μικρότερες των βουλγαρικών και δυο φορές μικρότερες των σερβικών. Επί πλέον, για να προελάσουν, έπρεπε να διασπάσουν τέσσερις ισχυρότατες οχυρές στενωπούς και να διαβούν ανυπέβλητα φυσικά εμπόδια όπως οι ποταμοί Αλιάκμων, Αξιός, Λουδίας και Γαλλικός, ο απέραντος Βάλτος των Γιαννιτσών και δυτικά το Σαρή Γκιόλ. Ωστόσο, μέσα σε 22 μόνον μέρες ο Ελληνικός

Στρατός απελευθέρωσε μεγάλο μέρος της Δυτικής και της Κεντρικής Μακεδονίας, κέρδισε όλες τις μάχες και εισήλθε στη Θεσσαλονίκη. Μέχρι τον Μάρτιο 1913 εξεπόρθησε το Μπιζάνι, πήρε τα Γιάννενα και απελευθέρωσε την Ήπειρο και όλη τη Βόρειο Ήπειρο.

Ο Ελληνικός Στόλος συνέτριψε τον Οθωμανικό, απέκλεισε τη μεταφορά δυνάμεων από τη Μικρά Ασία στη Μακεδονία, απελευθέρωσε όλα τα νησιά και έκρινε στρατηγικά την τύχη του Α΄ Βαλκανικού Πολέμου χάρις στο εύδρομο θωρηκτό «Γεώργιος Αβέρωφ».

Γεώργιος Αβέρωφ

Το χάρισε από την Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου ο Γεώργιος Αβέρωφ. Ουδέποτε ήλθε στην Ελλάδα. Δεν είχε καμιά εξάρτηση ούτε επιχείρηση με το Ελληνικό Κράτος. Όμως προηγουμένως δώρισε στη νεαρή πρωτεύουσά του Αθήνα το Καλλιμάρμαρο Παναθηναϊκό Στάδιο των πρώτων Ολυμπιακών Αγώνων, τη Σχολή των Ευελπίδων, τη Σχολή των Ναυτικών Δοκίμων, το Εφηβείον και, μαζί με τους συγχωριανούς του Μετσοβίτες Μιχαήλ Τσοτίτσα και Γεώργιο Στουρνάρα, το Εθνικό Μετσόβειο Πολυτεχνείο.

Τώρα οι πρώτοι στα πρωτεία και στον πλούτο φυγομαχούν, φοροδιαφεύγουν, λεηλατούν το δημόσιο χρήμα και ιδιοποιούνται το Κράτος του Λαού εναντίον του Λαού. Μας κουνούν και το δάκτυλο από πάνω!...

Στον αμέσως επόμενο Β΄ Βαλκανικό Πόλεμο, από 16 Ιουνίου μέχρι 17 Ιουλίου 1913, μέσα σε ένα μόνον μήνα ο Ελληνικός Στρατός απελευθέρωσε την υπόλοιπη Κεντρική Μακεδονία, όλη την Ανατολική Μακεδονία, την Ξάνθη και την Αλεξανδρούπολη. Κινούμενος ακάθεκτος προς Βορράν διέσπασε τα Στενά του ιστορικού Κλειδίου, εξεπόρθησε τα αδιάβατα Στενά της Κρέσνας, εισήλθε στην πεδιάδα της Σόφιας και έδωσε την τελευταία νικηφόρα μάχη του στο Σιμιτλή.

Θεοία Σιμιτλήτικη Εξόρμησις προς Σιμιτλή

Οι δύο Βαλκανικοί Πόλεμοι αποτελούν το μεγαλύτερο στρατηγικό επίτευγμα του ελληνισμού μετά το 1821. Μέσα σε εμπόλεμο διάστημα μικρότερο των έξι μόνον μηνών η Ελλάδα διπλασίασε την έκτασή της από 63.211 τετραγωνικά χιλιόμετρα σε 120.308 και τον πληθυσμό της από 2.631.952 σε 4.718.221 κατοίκους, πολλαπλασίασε τις πλουτοπαραγωγικές πηγές της και κατέλαβε κεντρική θέση στο γεωπολιτικό σταυροδρόμι Δύσης-Ανατολής και Ηπειρωτικού Βορρά-Θερμών Θαλασσών.

Ωστόσο, τίποτε δεν δόθηκε δωρεάν στην ελληνική Ιστορία. Χρειάστηκε πατριωτισμός και αίμα. Όταν εσήμανε ο Βαλκανικός Πόλεμος, μυριάδες ξωμάχοι μετανάστες έσπευσαν από κάθε γωνιά του Κόσμου στη φωτιά εθελοντές. Οι Έλληνες χυμούσαν όρθιοι με εφ' όπλου και έπεφταν για την Πατρίδα πάνω στον ανθό τους.

Αλέξανδρος Ζάννας

Τα αρχοντόπουλα ρίχνονταν πάλι πρώτα στη φωτιά. Ο Αλέξανδρος Ζάννας, γιος του Προέδρου του Εκτελεστικού στον Μακεδονικό Αγώνα, είναι μόλις 20 ετών το 1912. Διακόπτει τις σπουδές του στο Παρίσι, κατατάσσεται εθελοντής, και ρίχνεται στην πρώτη γραμμή του πυρός από τον Όλυμπο μέχρι τη Θεσσαλονίκη. Εισέρχεται έφιππος, ένστολος και ένοπλος στη γενέτειρά του πόλη πριν αυτή παραδοθεί. Είναι ο εκ μητρός πάππος του σημερινού Πρωθυπουργού Αντώνη Σαμαρά.

Ο Γεώργιος Κολοκοτρώνης είναι εγγονός του θρυλικού Γέρου του Μοριά. Το 1904 βάζει το κεφάλι του στον τορβά και μεταξύ των πρώτων εισέρχεται στη Μακεδονία όπου το 1913 πέφτει μαχόμενος πρώτος πάλι κατά των Βουλγάρων.

Ο Νικόλαος Βότσης, από τρανή υδραϊκή γενιά, ανεπιός του ναυάρχου Παύλου Κουντουριώτη, περιφρονεί τα τρομερά πυροβολεία του Καραμπουρνού, γλιστράει μέσα στον θανάσιμο κλοιό του Θερμαϊκού και στις 18 Οκτωβρίου 1912 τινάζει στον αέρα το θωρηκτό «Φετχί Μπουλέντ».

Ο Κωνσταντίνος Καλλάρης είναι στρατηγός αλλά τάσσει τον γιο του στην πρώτη γραμμή του πυρός. Και χάνει το παιδί του. Δεν διόριζαν τότε τα παιδιά τους στη Βουλή. Ήταν ντροπή.

Με τέτοια ζωντανά πρότυπα και ο έσχατος έσεται πρώτος. Τότε οι ταπεινοί Έλληνες υψώθηκαν πρώτοι των πρώτων αητοί.

Στο Σαραντάπορο τα τηλεβόλα των Οθωμανών ξερνούν ένα αδιαπέραστο φράγμα πυρός. Ρωτάει ο πυροβολητής στρατηγός Παναγιώτης Δαγκλής: «Ποιοί, ωρέ, πεθαίνετε τώρα για την Πατρίδα;» «*Ιγώ, ιγώ κι ιγώ*» – απαντούν τα ευζωνάκια. Χυμούν ακάλυπτα διακόσια και πέφτουν και τα διακόσια.

Έτσι ο Δαγκλής επισημαίνει ένα προς ένα όλα τα εχθρικά κανόνια, τα βάζει στο στόχαστρο των δικών του κανονιών και ευθύβολα τα εξουδετερώνει όλα.

Στο διπλό Μέτωπο Κιλκίς και Λαχανά έπεσαν 5.662 νεκροί και τραυματίες. Λίγες μόλις μέρες πριν την ανακωχή, πρώτος μπροστά με το σπαθί στο χέρι πέφτει ο ταγματάρχης Ιωάννης Βελισαρίου, 13 Ιουλίου 1913.

Έτσι τότε οι Έλληνες πετύχαμε ένα απίστευτο θαύμα. Γιατί να μην το πετύχουμε και τώρα; Τώρα οι συνθήκες είναι απείρως ευνοϊκότερες από τότε. Τότε απαιτούσαν μυριάδες ανθρώπινες ζωές. Τώρα απαιτούν μονάχα πίστη, αυτοπεποίθηση, στήρηση, και προ πάντων πρότυπα των πρώτων και ενιαία σώφρονα ηγεσία.

Όμως τα Έθνη, ακόμη και όταν θαυματοουργούν, πλήττονται βαριά και ταπεινώνονται εξευτελιστικά όταν χάσουν τη μνήμη, την εθνική ενότητα και την ενιαία Ηγεσία. Τότε εξατμίζονται οι αυτοφυείς αρετές, που διαθέτει εν δυνάμει ο Ελληνισμός.

Η Ιστορία μας διαμηνύει από τη Μακεδονία τι σημαίνει και τι συνεπάγεται ο Εθνικός Διχασμός. Το 1913 ο Κωνσταντίνος και ο Βενιζέλος ενωμένοι ολοκλήρωσαν τον μέγα θρίαμβό τους. Το 1915 χωρίστηκαν και χώρισαν το Έθνος. Συνέπεια: δυο χωριστά ελληνικά Κράτη εμπόλεμα μεταξύ τους το 1916. Το 1920 η Ελλάδα των δύο Ηπείρων και των Πέντε Θαλασσών και το 1922 η Μικρασιατική Καταστροφή.

Η αυτογνωσία είναι σωτηρία. Αλλά, δυστυχώς, η φιλαυτία, η βουλιμία και η φιλαρχία μάς οδηγεί συχνά –και τώρα– σε Βαβυλωνία.

Ποια, λοιπόν, είναι σήμερα πραγματικά η Θεσσαλονίκη, εκατό χρόνια μετά την Απελευθέρωσή της; Τι ιστορική ευκαιρία είχε και έχασε την τελευταία εικοσαετία;

Οι εναλλασσόμενες ποικιλώνυμες ηγεσίες, τοπικές και πανελλαδικές, δεν φρόντισαν ποτέ να την προσδιορίσουν και να ορίσουν την αποστολή της. Φρόντισαν να την εξωραΐσουν πότε-πότε και πάντοτε να την βαφτίσουν π.χ. ανέκαθεν «Συμπρωτεύουσα» τάχα.

Χώρια από τη γελοία ψευδωνυμία «πόλη ερωτική», τη βάφτισαν «Μητρόπολη των Βαλκανίων» και ολοένα πιο επίμονα τελευταία τη βαφτίζουν «πολυπολιτισμική». Καιρός να αποσαφηνισθούν οι όροι γιατί προμηνύουν περιπέτειες.

Ο όρος «πολυπολιτισμική Θεσσαλονίκη» επαναφέρεται συστηματικά στον δημόσιο λόγο με τόσο –υποτιθέμενο– κύρος ώστε να αναπαράγεται αλυσιδωτά στα Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας. Έτσι η Ελληνική εθίζεται στο από περιοπής δίδαγμα ότι έως το 1912 η Θεσσαλονίκη ήταν δήθεν *πολυπολιτισμική* και ότι ο *πολυπολιτισμός* είναι *τάχα ένας πλούτος αγαθών που χάσαμε και πρέπει να ξανακερδίσουμε*.

Κρίσιμες έννοιες νοθεύονται στον δημόσιο λόγο. Ωστόσο, η Ιστορία φανερώνει ότι:

1ον Επί μακρούς αιώνες στη Θεσσαλονίκη πράγματι ζούσαν διαφορετικές εθνότητες, λατρεύονταν διαφορετικές θρησκείες και επικρατούσαν διαφορετικοί πολιτισμοί. Πάντοτε, ωστόσο, όλες αυτές οι διαφορετικές ενότητες:

- ζούσαν ή μια δίπλα στην άλλη –καμιά φορά και εναντίον της άλλης–,
- είχαν απόλυτη συνείδηση της διαφοράς τους από όλους τους λοιπούς συνοίκους,
- διατηρούσαν και καλλιεργούσαν τη διαφορετικότητά τους έναντι των άλλων και
- ουδέποτε διανοήθηκαν να αναμείξουν μεταξύ τους τη διαφορετική ταυτότητά τους και, με τα στοιχεία όλων των διαφορετικών, να πλάσουν μια κοινή *πολυπολιτισμική* ταυτότητα.

2ον *Πολυπολιτισμός* δεν σημαίνει πολλοί πολιτισμοί σε ένα τόπο. Ο *Πολυπολιτισμός* είναι εκπαιδευτικό σύστημα με πολιτικό σκοπό να διδάξει και να ενσταλλάξει στους μαθητές του μια νέα ενιαία και κοινή *πολυπολιτισμική* ταυτότητα η οποία συναρμολογεί σε ένα νέο τεχνητό μείγμα τις σημαντικότερες αξίες όλων των επιχωρίων διαφορετικών σαφέστατα διακριτών πολιτισμών. Η υπό κατασκευή αυτή νέα ενιαία *πολυπολιτισμική* ταυτότητα καταργεί τα Έθνη, είναι υπερ-εθνική, εδράζεται στα ανθρώπινα δικαιώματα όλων των κατοίκων του τόπου και αποτελεί προϋπόθεση για την ολοκλήρωση της παγκοσμιοποίησης.

3ον Στο Μεγάλο Ρολόι του Χρόνου οι ωροδείκτες της Ιστορίας κινούνται ανέκαθεν μόνον προς τα εμπρός. Ποτέ δεν γυρίζουν πίσω. Όταν και όπου προς στιγμήν γύρισαν πίσω, κατέστρεψαν τον πολιτισμό, εξαθλίωσαν τις ανθρώπινες κοινωνίες και, μετά, κινήθηκαν πάλι προς τα εμπρός.

Εν προκειμένω επιβάλλεται να ξαναθυμηθούμε ότι, πριν δέκα περίπου χρόνια, ο Έλληνας Πρωθυπουργός καθηγητής Κώστας Σημίτης είχε αναγγείλει πανηγυρικά, από το βήμα της Διεθνούς Εκθέσεως, ότι η κυβέρνησή του είχε σχεδιάσει στρατηγικά την ανάπτυξη της Θεσσαλονίκης σε «Μητρόπολη των Βαλκανίων» με πληθυσμό τεσσάρων εκατομμυρίων κατοίκων. Οι τοπικές ηγεσίες στο ακροατήριό του τον χειροκρότησαν με ενθουσιασμό. Διαφωνούσε απλώς σιωπηλή η απλή αριθμητική. Πράγματι ο συνολικός πληθυσμός της Ελληνικής Μακεδονίας, μαζί και της Θεσσαλονίκης, εγγίζει τα 2,5 εκατομμύρια. Συνεπώς έπρεπε να εγκαταλείψει σύσσωμος τα σπίτια του και να έλθει πανοικεί εδώ, να ερημωθεί τελείως όλη η Μακεδονία μας και να εισαγάγουμε πανωσάμαρα 1,5 εκατομμύρια ξένους μετανάστες για να αποκτήσει η Θεσσαλονίκη 4 εκατομμύρια κατοίκους. Ή διαφορετικά και πρακτικά έπρεπε να εγκατασταθούν εδώ τρία εκατομμύρια ξένοι.

Επί πλέον όλοι οι δείκτες της δημογραφίας μαρτυρούν σταθερά ότι ο ελληνικός πληθυσμός γηράσκει και, πλην απροόπτου, θα μειωθεί δραματικά κατά την αμέσως επομένη γενεά. Σύμφωνα με την Στατιστική Αρχή, ο μέσος όρος των γεννήσεων υπερβαίνει μετά βίας τις 110.000 ετησίως κατά την επταετία 2004-2010, ενώ στην επταετία 2003-2009 ο μέσος όρος των θανάτων υπερβαίνει ελαφρά τις 100.000 ετησίως. Σε διάστημα επτά ετών είχαμε 777.823 γεννήσεις και 747.228 θανάτους. Δηλαδή, ο πληθυσμός των 11 περίπου εκατομμυρίων αυξήθηκε σε επτά χρόνια μόνον κατά 30.595 άτομα ή κατά 4370 το έτος –μόλις 364 τον μήνα. Αλλά και εδώ παρεμβαίνει μια κρίσιμη διαφορά. Οι γεννήσεις από Ελληνίδες μάνες αντιπροσωπεύουν το 82,24% του συνόλου και περιορίστηκαν σε 650.184, ενώ οι γεννήσεις από αλλοδαπές αντιπροσωπεύουν το 17,76% του συνόλου και ανήλθαν σε 140.365. Ιδού, λοιπόν, στάδιον λαμπρόν «πολυπολιτισμού».

Το πολιτικό κίνημα του *Πολυπολιτισμού* υποστηρίζουν ισχυρά και διαδίδουν μεθοδικά –και– στην Ελλάδα σημαντικοί σε αριθμό και σε θέσεις επιρροής επιστήμονες, πανεπιστημιακοί διδάσκαλοι, πολιτικοί, δημοσιογράφοι, ακτιβιστές κ.ά. από μίαν εντυπωσιακή ποικιλομορφία πολιτικών χώρων. Είναι νεωτερικοί, πιστεύουν στον ευρωπαϊκό Διαφωτισμό όπου αυτός ανταποκρίνεται επιλεκτικά στις ιδέες τους και υπερασπίζονται τα ανθρώπινα δικαιώματα. Θητεύουν, ή εναλλάξ εθήτευσαν, στον διεθνισμό του μαρξισμού και του ακράτου νεοφιλελευθερισμού. Τούτο δεν σημαίνει κατ' ανάγκην ότι σκοπεύουν να βλάψουν οπωσδήποτε την Ελλάδα. Το αποτέλεσμα των ενεργειών τους, όμως, μπορεί να αποδειχθεί αντίθετο των προσδοκιών τους.

Σε πολλές χώρες, άλλωστε, έχει αποδειχθεί.

Θεωρούν ότι τα Έθνη αποτελούν *φαντασιακές κοινότητες* τις οποίες εκ των υστέρων κατασκεύασαν τα Κράτη για να ομογενοποιήσουν τους πληθυσμούς τους και, έτσι, να εμπεδώσουν την κυριαρχία τους και να επεκταθούν, μέσω του εθνικισμού. Γι' αυτό, λένε, τα Κράτη-Έθνη προκαλούν μόνον πολέμους και εντάσεις. Συνεπώς, κηρύσσουν, η σύγχρονη Ελλάδα «πρέπει» να απελευθερωθεί από το «φαντασιακό» Έθνος της και να αποεθνικοποιηθεί, να ολοκληρωθεί σαν μοντέρνο Πολιτικό Κράτος όλων των κατοίκων της και να ενταχθεί στην καλπάζουσα ασυγκράτητη παγκοσμιοποίηση που θα οργανωθεί και σε πολιτικό/πολιτειακό επίπεδο. Εξ αποτελέσματος, λοιπόν, μεταφνεύουν στην Ελλάδα όσα επιχειρούν να επιβάλουν σε πλανητική κλίμακα τα γεράκια του αμερικανικού ηγεμονισμού.

Το 2010 απήτησαν να αναγνωρισθούν πολίτες της Ελλάδος όλοι ανεξαιρέτως οι ξένοι μετανάστες, νόμιμοι και παράνομοι, που τώρα είναι περισσότεροι από 1,5 εκατομμύριο τουλάχιστον. Το επιχείρημά τους και η αξίωσή τους είναι ότι, αφού έτσι πια ο πληθυσμός της Ελλάδας έγινε ήδη πολυεθνικός/πολυθρησκευτικός, το Ελληνικό Κράτος πρέπει να αναδιοργανωθεί σε ένα δημοκρατικό Κράτος των Πολιτών κατοίκων του που «οφείλει» να προστατεύει και να αναδεικνύει τις ποικίλες φυλές, θρησκείες και παραδόσεις και να εφαρμόσει το πολυπολιτισμικό σύστημα στο οποίο θα ενσωματώσει όλα τα στοιχεία αυτά ώστε να δημιουργηθεί ένας σύγχρονος «ενιαίος Λαός των πολιτών» που θα ζει με αρμονία, ειρήνη και πρόοδο σε μίαν ανοικτή, ανεκτική και συνεκτική κοινωνία.

Ισχυρίζονται ότι, εφ' όσον η Ελληνική Δημοκρατία εγγυάται τα ανθρώπινα δικαιώματα όλων των κατοίκων της χωρίς καμιά διάκριση, υποχρεούται να χορηγήσει άνευ όρων πολιτικά δικαιώματα σε όλους τους κατοίκους της προκειμένου όλοι ως πολίτες να έχουν τη δύναμη να υπερασπισθούν τα ανθρώπινα δικαιώματά τους. Διαφορούν, βέβαια, ότι το Σύνταγμα της Ελληνικής Δημοκρατίας προστατεύει μεν αλλά διαχωρίζει απόλυτα τα ατομικά δικαιώματα από τα πολιτικά δικαιώματα. Στα άρθρα 4ον παρ. 3 και 5ον παρ. 2 ορίζει τα εξής:

Έλληνες πολίτες είναι όσοι έχουν τα προσόντα που ορίζει ο νόμος. Μόνον Έλληνες πολίτες είναι δεκτοί σε όλες τις δημόσιες λειτουργίες.

Όλοι όσοι βρίσκονται στην Ελληνική Επικράτεια απολαμβάνουν την απόλυτη προστασία της ζωής, της τιμής και της ελευθερίας τους χωρίς διάκριση εθνικότητας, φυλής, γλώσσας και θρησκευτικών ή πολιτικών πεποιθήσεων.

Εδώ οι νεωτερικοί αντιτείνουν τον ισχυρισμό ότι το Σύνταγμα αντιβαίνει στις διεθνείς αρχές επειδή υπάρχει για να υπηρετεί αποκλειστικά το Ελληνικό Έθνος το οποίο, όμως, αποτελεί μια *φαντασιακή κοινότητα που το Κράτος κατασκεύασε*. Καίτοι διανοούμενοι, διαγράφουν έτσι το γενεσιουργό κεφάλαιο του Κράτους των Ελλήνων. Το 1821, ενώ όλα παίζονταν στην κόψη του σπαθιού, οι επαναστατημένοι Έλληνες συγκρότησαν ένοπλοι στην αρχαία Επίδαυρο την πρώτη Εθνική Συνέλευση. Την Πρωτοχρονιά του 1822 ψήφισαν το πρώτο Σύνταγμα της Ελλάδος ως «Προσωρινόν Πολίτευμα» και στο Προοίμιό του διεκήρυξαν:

Εν ονόματι της Αγίας και Αδιαιρέτου Τριάδος

Το Ελληνικόν Έθνος, το υπό φρικώδη Οθωμανικήν δυναστείαν, μη δυνάμενον να φέρη τον βαρύτατον ζυγόν της τυραννίας και αποσείσαν αυτόν με μεγάλας θυσίας, κηρύττει σήμερα,

δια των νομίμων Παραστατών του εις Εθνικήν συνηγμένων Συνέλευσιν, ενώπιον Θεού και ανθρώπων την Πολιτικήν αυτού Ύπαρξιν και Ανεξαρτησίαν.

Το 1822 δεν υπήρχε Κράτος για να δημιουργήσει τη φαντασιακή κοινότητα του Έθνους. Ωστόσο, οι επαναστάτες ονόμασαν Εθνική τη Συνέλευσή τους και διεκήρυξαν την ακράδαντη πίστη τους ότι το Ελληνικό Έθνος προϋπήρχε υπό φρικόδη Οθωμανικήν δυναστείαν. Και προσοχή: Δεν κήρυξαν ούτε την ύπαρξη ούτε την ανεξαρτησία του Έθνους. Κήρυξαν την πολιτική ύπαρξη και ανεξαρτησία του προϋφισταμένου Έθνους.

Υπενθυμίζεται ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες, ο Καναδάς, η Αυστραλία και η Νέα Ζηλανδία είναι τέσσερα από τα μεγαλύτερα και πιο προηγμένα Πολιτικά Κράτη της Γης. Τα δημιούργησαν άποικοι και φτωχοί μετανάστες για να ιδρύσουν μιαν αληθινή Δημοκρατία και να γίνουν ελεύθεροι πολίτες της. Γι' αυτό πρώτα οργάνωσαν το Πολιτικό Κράτος και, μετά, στους κόλπους του, το νέο Έθνος τους. Στην απαρχή πλαίσιο της παγκοσμιοποίησης, κατά το δεύτερο μισό του 20ού αιώνα εφήρμοσαν το πολυπολιτισμικό σύστημα. Ωστόσο, το εγκαταλείπουν ήδη διότι, όπως εξακριβώσαν στην πράξη, αναπτύσσει φυγόκεντρες δυνάμεις και συρράξεις μεταξύ των πολιτών.

Γι' αυτό σε όλους αυτούς του νεωτερικούς της παγκοσμιοποίησης, ιδιαίτερα στους Αμερικανούς, έχουν απαντήσει λαμπροί σύγχρονοι διανοητές και μάλιστα Αμερικανοί. Καθηγητής στο Πανεπιστήμιο του Χάρβαρντ, κορυφαίος στρατηγικός αναλυτής, Σύμβουλος Ασφαλείας του Προέδρου των Ηνωμένων Πολιτειών και συγγραφέας δεκατριών πολυσυζητημένων βιβλίων ο Samuel Huntington έγινε παγκοσμίως γνωστός όταν, μετά το 1990, είχε προφητεύσει τη Σύγκρουση των Πολιτισμών. Το 2005 κυκλοφόρησε στην ελληνική γλώσσα από τις εκδόσεις Α.Α. Λιβάνη το τελευταίο βιβλίο του «Ποιοι είμαστε; Η αμερικανική ταυτότητα στην εποχή μας», όπου γράφει και τα εξής:

«Αυτή η ομάδα των υπερ-εθνικών ελίτ αποτελεί τον πυρήνα μιας αναδύομενης παγκόσμιας Υπερ-Τάξης. Αισθάνεται ελάχιστα την ανάγκη για εθνική αφοσίωση. Εστιάζει στην οικονομική παγκοσμιοποίηση ως την ακαταμάχητη δύναμη που γκρεμίζει τα εθνικά σύνορα, ενοποιεί εθνικές οικονομίες και διαβρώνει ταχύτατα την εξουσία και τις λειτουργίες των εθνικών κυβερνήσεων. Για την ελίτ των οπαδών του υπερ-εθνικισμού, των διανοουμένων, των ακαδημαϊκών και των δημοσιογράφων ο εθνικισμός είναι ανήθικος, η εθνική ταυτότητα ύποπτη και ο πατριωτισμός παρωχημένος (...) Ο πολυπολιτισμός αντιπροσώπευε την κορυφαία στιγμή μιας μακράς διαδικασίας που υπέσκαψε την έμφαση στην εθνική ταυτότητα της αμερικανικής εκπαίδευσης. Εάν, όμως, ένα Έθνος είναι μια κοινότητα μνήμης, οι άνθρωποι που χάνουν τη μνήμη τους χάνουν και την εθνική τους υπόσταση. Ο πολυπολιτισμός είναι στην ουσία του αντιευρωπαϊκός πολιτισμός (...)

Η προδοσία των συγκαιρινών μας διανοουμένων είναι ότι εγκαταλείπουν τη δέσμευση στο Έθνος και υποστηρίζουν την ηθική ανωτερότητα της ταύτισης με την ανθρωπότητα γενικά. Συμφωνούν με τον Κόφι Ανάν ότι η εθνική κυριαρχία όφειλε να παραχωρήσει τη θέση της στην “ατομική κυριαρχία” έτσι ώστε η διεθνής κοινότητα να επεμβαίνει για να αποτρέπει ή να σταματά μεγάλες παραβιάσεις των δικαιωμάτων των πολιτών. Στους εκατόν δέκα πολέμους μεταξύ 1989 και 1999 μόνον επτά δεν ήταν εμφύλιοι».

Τα δραματικά ιστορικά γεγονότα που όλοι ζήσαμε και εξακολουθούμε να ζούμε τα τελευταία 23 χρόνια αποδεικνύουν ότι το κλειδί για τον αναταρασμένο κρίσιμο γεωστρατηγικών περιοχών, όπως τα Βαλκάνια, η Μέση Ανατολή και η Υπερκαυκασία, δεν είναι αυτά καθ' εαυτά τα ανθρώπινα δικαιώματα, αλλά η επίκλησή τους και η χρήση τους για ωμές ή ηπιότερες επεμβάσεις.

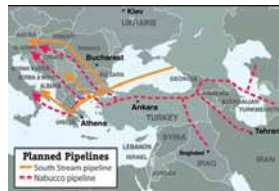
Έτσι το κήρυγμα του «πολυπολιτισμού» με την ταυτόχρονη επίκληση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων επαναφέρουν τη σημερινή Θεσσαλονίκη στο κρίσιμο γεωπολιτικό πεδίο των Βαλκανίων. Η

Γιουγκοσλαβία, από το 1943 έως το 1989, είχε δημιουργήσει την πολυπολιτισμική πολιτική ταυτότητα του Γιουγκοσλάβου. Αυτοί ακριβώς οι Γιουγκοσλάβοι εξαπέλυσαν εναντίον αλλήλων αιματηρούς πολέμους και διέλυσαν το Πολιτικό Κράτος τους. Επικαλούμενοι τα ανθρώπινα δικαιώματα οι Αμερικανοί και Ευρωπαίοι επενέβησαν ωμά με πρωτοφανή πολεμική βιαιότητα αλλά σαφή σχεδιασμό. Έτσι στα ερείπια και στα ομαδικά νεκροταφεία της Γιουγκοσλαβίας δημιουργήθηκαν οκτώ μικρά Κράτη, δήθεν σύγχρονα και δήθεν ανεξάρτητα. Η Βοσνία-Ερζεγοβίνη και το Κοσσυφοπέδιο είναι επίσημα προτεκτοράτα. Το Μαυροβούνιο και τα Σκόπια έμμεσα προτεκτοράτα και θνησιγενή Κράτη. Οι πάμπτωχες Αλβανία, Βουλγαρία και Ρουμανία εξαρτημένες οικονομικά. Η βαρύτατα πληγωμένη Σερβία φυτοζωεί. Καθεμιά από αυτές τις χώρες τρέφει ανοικτές διεκδικήσεις σε βάρος των γειτόνων της.

Όλες μαζί, όμως, αποτελούν τη Μεσοβαλκανική Ζώνη, η οποία αποτελεί τον συντομότερο στρατηγικό διάδρομο προς/από τα ενεργειακά κοιτάσματα της Κασπίας και της Υπερκαυκασίας τον οποίον επί πλέον πρέπει κατ' ανάγκην να διασχίσουν σε άγριο μεταξύ τους ανταγωνισμό οι ενεργειακοί αγωγοί South Stream της Ρωσίας και Nabucco της Αμερικής και της Ε.Ε.

Nabucco της Αμερικής και της Ε.Ε.

Οι ισχυρότερες αεροναυτικές, πυραυλικές και ηλεκτρονικές πολεμικές βάσεις της Αμερικής είναι εγκατεστημένες στις αδριατικές ακτές της Βοσνίας και της Αλβανίας, στο Κοσσυφοπέδιο και στα Σκόπια καθώς επίσης στις ανατολικές ακτές της Βουλγαρίας και της Ρουμανίας.

Αυτόν ακριβώς τον κρίσιμο πολεμικό και ενεργειακό διάδρομο Δύσης-Ανατολής υποβαστάζει η Ελληνική Μακεδονία και ανεφοδιάζει η Θεσσαλονίκη.

Σ' αυτό το γεωπολιτικό πλαίσιο πρέπει να εκτιμηθεί η διεθνής χρησιμοποίηση του Μακεδονικού Ζητήματος και η στρατηγική σημασία της Θεσσαλονίκης.

Τα πρώτα 15 χρόνια μεταξύ 1989-2005, κατά και μετά τη διάλυση της Γιουγκοσλαβίας καθώς επίσης κατά τη διαμορφούμενη νέα γεωπολιτική πραγματικότητα στη Μεσοβαλκανική Ζώνη, η Ελλάδα διέθετε όλα τα στρατηγικά πλεονεκτήματα για να διαδραματίσει ηγετικό και συνάμα παραγωγικό ρόλο στη φυσική βαλκανική ενδοχώρα της με αυτονόητο επίκεντρο τη Θεσσαλονίκη.

Ήταν τότε η μοναδική στα Βαλκάνια χώρα μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ατλαντικής Συμμαχίας. Το Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν της ήταν πολύ υψηλότερο από το συνολικό άθροισμα του ΑΕΠ όλων μαζί των ομόρων βαλκανικών χωρών. Οι ελληνικές

επενδύσεις βρίσκονταν στην πρώτη τριάδα όλων των ξένων επενδύσεων σε Σκόπια, Βουλγαρία, Ρουμανία, Αλβανία και αρκετά υψηλά σε Σερβία.

Αλλά η οικονομική υπεροχή και οι μεγάλες επενδύσεις δεν σημαίνουν τίποτε σε πολιτικό επίπεδο όταν δεν ωφελούν παραγωγικά τις γειτονικές χώρες και δεν συνέχουν συνειδητά τους συνοίκους μας Λαούς στο υπόστρωμα –και στο δέος– της ελληνικής πολιτιστικής και της ρωμαϊκής κληρονομιάς τους. Πολιτική με όργανο την οικονομία σημαίνει εταιρικούς δεσμούς και παγία εναρμόνιση των εκατέρωθεν συμφερόντων. Τούτο, όμως, προϋπέθετε σαφή και συνεπή στρατηγική.

Η Αθήνα δεν είχε ούτε έχει μια συνολική συνεκτική, συνεπή και μακροπρόθεσμη βαλκανική πολιτική. Επεδείκνυε πλέον μεγάλη αλαζονεία μέχρι την χρεοκοπία. Και τούτο επειδή η ελληνική ηγεσία δεν κατανοεί την Ιστορία των Μέσων Χρόνων ούτε της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Πίστεψε πως αρκούσε να μετέχει στην Ε.Ε. και στο ΝΑΤΟ και να εκμεταλλεύεται πρόσκαιρα την πολιτική και την οικονομική υπεροχή της. Ακόμη χειρότερα περιφρόνησε τη Γεωγραφία και, έτσι, πίστεψε ότι μπορούσε να περιθωριοποιήσει τη Θεσσαλονίκη ώστε να την υποκαταστήσει με τα αρπακτικά Μεγάλα Αφεντικά της Αθήνας. Δεν είναι τυχαίος ο χυδαίος τρόπος με τον οποίον η Αθήνα, αξιοποιώντας τόσο την ανεπάρκεια όσο και την εξάρτηση των τοπικών ηγεσιών, απαξίωσε συστηματικά τη Θεσσαλονίκη και της στέρησε όλες τις αναγκαίες στρατηγικές υποδομές που θα υπηρετούσαν τα Βαλκάνια και θα τα προσανατόλιζαν προς τον Θερμαϊκό όπου καταλήγουν ανέκαθεν από Βορρά όλοι οι δρόμοι των κοιλάδων αλλά και των παραδόσεων.

Έτσι, η Ελλάδα έχασε την ιστορική ευκαιρία της. Και, εκατό χρόνια μετά την επική προέλασή της στη Μακεδονία, διαπραγματεύεται από ολοένα ασθενέστερες θέσεις, με ολοένα μικρότερο κύρος και με ολοένα μειούμενα αποτελέσματα που, μετά το 2009, η δεινή οικονομική κρίση της πολλαπλασιάζει επί τα χείρω.

Ωστόσο, το παιχνίδι παραμένει ακόμη ανοικτό στη βαλκανική σκακιέρα. Ο κρίσιμος γεωπολιτικός χώρος δεν έχει ακόμη διαμορφωθεί οριστικά και σε κάθε της φάση η περαιτέρω διαμόρφωσή του επιφυλάσσει μεγάλες εκπλήξεις –ανάμικτες με μεγάλες ευκαιρίες και με ισοδύναμες απειλές.

Οι εν εξελίξει ακόμη δραματικές ανακατατάξεις στη Βόρειο Αφρική και στη Μέση Ανατολή απειλούν εν δυνάμει τον δυτικό έλεγχο των γεωστρατηγικών ενεργειακών πηγών και συγκεντρώνουν το αγωνιώδες ενδιαφέρον της Δύσης. Έτσι, η Μεσοβαλκανική Ζώνη επανήλθε στην πρώτη προτεραιότητα των δυτικών στρατηγείων που μελετούν προληπτικά μέτρα για να προλάβουν εκείνην την «παράφρονα μεταβλητή» που, στο πρόσφορο έδαφος της βαλκανικής ενδημικής ρευστότητας και αντιπαλότητας, θα μπορούσε να προκαλέσει ένα ανεξέλεγκτο βαλκανικό ντόμινο. Γι' αυτό εκδηλώνεται η πρωτοφανής παγκόσμια στήριξη της χρεοκοπημένης χώρας μας τόσο σε επίπεδο οικονομίας όσο και σε επίπεδο πολιτικής. Είναι προφανές ότι, με τα σημερινά δεδομένα, η Δύση θεωρεί την Ελλάδα αναγκαίο σημείο στηρίξεως και συνδιαλλαγής της ετοιμόρροπης Μεσοβαλκανικής Ζώνης. Ας μη λησμονείται ότι στο γραπτό κείμενο της αποφάσεώς τους, που μετά τα μεσάνυχτα της 26ης Νοεμβρίου εφέτος διέσωσε την Ελλάδα από την ανεξέλεγκτη χρεοκοπία και τη διατηρεί πάση δυνάμει στην Ευρωζώνη, το Eurogroup και το Δ.Ν.Τ., δηλαδή η Ουάσιγκτον, τονίζουν ρητά πως αυτή η σωστική απόφασή τους είναι πολιτική.

Εντωμεταξύ, εκατό χρόνια μετά την εκδίωξή τους από τα Βαλκάνια, οι Οθωμανοί επιστρέφουν. Υπερκαλύπτουν το κενό που άφησε αφρόνων η Αθήνα.

Η Τουρκία θεωρεί χώρες της άμεσης επιρροής της όσα κράτη των Βαλκανίων, της Μέσης Ανατολής και της Βορείου Αφρικής προέκυψαν από τη σταδιακή συρρίκνωση και την τελική διάλυση της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Τη στρατηγική του νεο-οθωμανισμού ασκεί μεθοδικά ο Υπουργός Εξωτερικών της Τουρκίας καθηγητής Αχμέτ Νταβούτογλου. Στο βιβλίο του *Στρατηγικό βάθος*, (σελ. 200 και 407) γράφει αποκαλυπτικά τα εξής:

Οι τουρκικές και μουσουλμανικές μειονότητες σε Βουλγαρία, Ελλάδα, Μακεδονία, Σαντζάκ, Κοσσυφοπέδιο, Βοσνία και Ρουμανία αποτελούν σημαντικά στοιχεία της βαλκανικής πολιτικής της Τουρκίας. Η ζώνη που εξικνείται από Μπίχατς, Βοσνία, Σαντζάκ, Κοσσυφοπέδιο, Αλβανία, Μακεδονία, Κίτριζαλι Βουλγαρίας, Δυτική Θράκη, καταλήγει στην Ανατολική Θράκη και έχει τον χαρακτήρα ζωτικής αρτηρίας για τη γεωπολιτική της Τουρκίας.

Ο χαρισματικός Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν, μετριοπαθής ισλαμιστής, εκλέγεται θριαμβευτικά Πρωθυπουργός τα τελευταία δώδεκα συνεχή χρόνια. Όταν τον Σεπτέμβριο 2001 εξελέγη πρώτη φορά, βρήκε τις τουρκικές Τράπεζες χρεοκοπημένες και τη χώρα του ζεμένη στο 18ο κατά σειράν αυστηρότατο πρόγραμμα του ΔΝΤ. Τη δεκαετία 1990 ο πληθωρισμός κάλυψε ακάθεκτος με ρυθμό 75% και η τουρκική λίρα τελούσε σε διαρκή ραγδαία υποτίμηση. Απελευθέρωσε και διοχέτευσε στην παραγωγή τις έως τότε περιθωριακές, αλλά γιγαντιαίες, μάζες των πιστών του Ισλάμ. Προχώρησε με συνέπεια σε βαθιές διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις. Οι 79 τουρκικές Τράπεζες περιορίστηκαν σε 49 και το 2009 η κεφαλαιακή τους επάρκεια έφτανε στο παγκοσμίως ζηλευτό επίπεδο του 19%. Στη δεύτερη θητεία του διέκοψε το 19ο πρόγραμμα του Δ.Ν.Τ. Η ανεργία εξακολουθεί να βρίσκεται πάνω από το 10% αλλά σε περίοδο παγκόσμιας κρίσης μεταξύ 2008-2009 ανακοίνωσε ότι δημιούργησε 1,5 εκατομμύριο νέες θέσεις εργασίας. Το δημόσιο χρέος της χώρας έπεσε κάτω από το 50% του ΑΕΠ. Η Τουρκία αναπτύσσεται ραγδαία και μετέχει ισότιμα στην Ομάδα G20 των 20 ισχυροτέρων οικονομιών του Κόσμου –από τη 15η μεγαλύτερη θέση.

Την Παρασκευή 30 Σεπτεμβρίου 2011, ημέρα αγία των πιστών του Ισλάμ, ο Ταγίπ Ερντογάν επισκέφθηκε στο κράτος των Σκοπίων το Τέτοβο όπου κυριαρχούν οι Μουσουλμάνοι Αλβανοί. Προσκύνησε στο παλαιό οθωμανικό Ζωγραφιστό Τζαμί, το οποίο αναστηλώθηκε με τουρκικές δαπάνες, και απευθυνόμενος προς τους Αλβανούς και τα μέλη της Τουρκικής Κοινότητας είπε:

«Δεν μπορούμε να σας ξεχάσουμε όσο ανάμεσά σας βρίσκονται εγγόνια της οθωμανικής κληρονομιάς. Αδέλφια μας ζουν στη Βοσνία, στην Πρίστινα, στο Πρίζρεν, στα Σκόπια, στο Μοναστήρι, στο Τέτοβο».

Ένα χρόνο ενωρίτερα, τέλη Σεπτεμβρίου 2010, εβδομήντα οθωμανολόγοι από 30 περίπου κράτη συγκρότησαν διεθνές επιστημονικό συμπόσιο στο Πανεπιστήμιο Μπίλετικ της Τουρκίας. Ο πρόεδρος του Πανεπιστημίου δήλωσε:

Όλοι οι οθωμανολόγοι συμμερίζονται την άποψη ότι οι δυτικοί ιστορικοί υπήρξαν μεροληπτικοί και παρερμηνεύσαν την οθωμανική ιστορία. Αλλά οι μελέτες δείχνουν ότι οι ισχυρισμοί αυτοί δεν είναι αλήθεια. Φέρνοντας σε επαφή επιστήμονες από πολλές χώρες, κάνουμε τα πρώτα βήματα για να ξαναγραφεί η Οθωμανική Ιστορία.

Την ξαναγράφουν εκατό τουρκικές σαπουνόπερες σε όλους τους μεγάλους τηλεοπτικούς σταθμούς από το Σεράγιεβο μέχρι την Αθήνα. Ο Σουλεϊμάν ο Μεγαλοπρεπής καθιλώνει στον καναπέ τους εκατομμύρια Έλληνες κάθε βράδυ.

Η Τουρκία δεν κερδίζει μόνον τηλεθεατές. Έχει κερδίσει ήδη στρατηγικές θέσεις σε όλες τις βαλκανικές χώρες –όχι απαραίτητα όλες μουσουλμανικές. Εντωμεταξύ η Κωνσταντινούπολη προ πολλού έχει αναδειχθεί μακράν σε Μητροπολιτικό Κέντρο των Βαλκανίων, της Υπερκαυκασίας και της Εγγύς Ανατολής με εξαιρετικές υποδομές.

Σήμερα ο τουρκικός πληθυσμός της Ανατολικής Θράκης και της απέραντης Κωνσταντινούπολης υπερβαίνει κατά 100% τουλάχιστον τους κατοίκους κάθε άλλης βαλκανικής χώρας. Ο συνολικός πληθυσμός της Τουρκίας εγγίζει τα 72 εκατομμύρια, παρουσιάζει υψηλό δείκτη γεννητικότητας και αυξάνεται ταχύτατα συνεχώς επειδή είναι ιδιαίτερα νεαρός. Ο μέσος όρος ηλικίας του τουρκικού πληθυσμού είναι τα 29 έτη, της Ευρωπαϊκής Ένωσης τα 40 έτη και της Ελλάδος ακόμη γηραιότερος.

Η Βουλγαρία σχηματίζει ένα ενιαίο Θρακικό Τρίγωνο με τους Τούρκους της Ανατολικής Θράκης και με τους συμπαγείς Μουσουλμάνους της ελληνικής Δυτικής Θράκης. Αποτελεί την ασθενέστερη και ευρύτερη πύλη του νέο-οθωμανικού διαδρόμου κατά μήκος όλων των Βαλκανίων μέχρι τα πρόθυρα της Ουγγαρίας. Σύμφωνα με διεθνή στοιχεία, στη χώρα ζουν 7.928.900 άτομα: Βούλγαροι 6.655.210 (το 83,9%), Τούρκοι 746.664 (το 9,4%), Τσιγγάνοι 370.908 (το 4,7%), εννέα ακόμη μικρές εθνικές ομάδες και αδιευκρίνιστοι 86.000. Ορθόδοξοι 82,6% και Μουσουλμάνοι 12,2%. Οι Τούρκοι και οι Μουσουλμάνοι Ρομά έχουν τριπλάσιο δείκτη γεννήσεων. Μέχρι το 2008 το Τουρκικό Κόμμα συγκυβερνούσε με όλες τις μετακομμουνιστικές κυβερνήσεις. Παράλληλα προς την κοινή συμμετοχή τους στην Ατλαντική Συμμαχία η Βουλγαρία και η Τουρκία ενεργοποιούν διμερές σύμφωνο στρατιωτικής συνεργασίας.

Ο πληθυσμός του Κράτους των Σκοπίων μόλις υπερβαίνει τα 2 εκατομμύρια και είναι πολυεθνικός-πολυθρησκευτικός. Το 2010 η έκθεση του Σταϊήτ Ντηπάρτμεντ υπολόγισε ότι το 65% είναι Ορθόδοξοι Χριστιανοί και το 32% οι Μουσουλμάνοι: Αλβανοί, Τσιγγάνοι, εξισλαμισμένοι Σλάβοι και Τούρκοι. Οι Μουσουλμάνοι διατηρούν σταθερά έναντι των Σλάβων τριπλάσιο δείκτη γεννητικότητας.

Η Τουρκία κατέλαβε ήδη ισχυρές θέσεις στην οικονομία, την άμυνα, την υγεία, την Ισλαμική Κοινότητα και την οθωμανική κληρονομιά των Σκοπίων. Με 20ετή σύμβαση παραχώρησης και συνολική επένδυση 120 εκ. ευρώ, η κολοσσιαία τουρκική TAV Airports Holding, που διαχειρίζεται τα μεγαλύτερα αεροδρόμια της Τουρκίας, ανακατασκεύασε και ήδη διαχειρίζεται τα δύο μοναδικά αεροδρόμια «Μέγας Αλέξανδρος» της πρωτεύουσας και «Απόστολος Παύλος» της Αχρίδας. Ανέλαβε επίσης να κατασκευάσει και να εκμεταλλεύεται έναν Εμπορευματικό Αερολιμένα στο Στιπ. Σε μια χώρα δύο εκατομμυρίων πτωχών κατοίκων το αεροδρόμιο «Μέγας Αλέξανδρος» δύναται να μεταφέρει ετησίως τέσσερα εκατομμύρια επιβάτες. Προφανώς είναι ο ενδιάμεσος σταθμός εξορμήσεως των Τούρκων στα Βαλκάνια. Η οικονομία του χρόνου δεν επιτρέπει περαιτέρω αναφορά σε πολλά άλλα εντυπωσιακά στοιχεία σε όλη την Χερσόνησο του Αίμου. Δημοσιεύονται στη συλλογική μελέτη της Ε.Μ.Σ. *Τα Βαλκάνια Σήμερα*.

Τα ζωτικά συμφέροντα και το στρατηγικό διακύβευμα της Ελλάδος στην περιοχή είναι προφανή.

Νικόλαος Ι. Μέρτζος
Πρόεδρος της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών